

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **M. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem v Praze 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o:

- I. Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, je povinno rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 8. 8. 2011, o nové posouzení neudělení dlouhodobého víza, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922 Kč k rukám zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 31. 7. 2012 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému ministerstvu vnitra povinnost, vydat rozhodnutí o žádosti ze dne 8. 8. 2011, jejímž předmětem bylo nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.

Žalobce uváděl, že ze zahraničí požádal dne 30. 11. 2010 o udělení dlouhodobého víza a na tuto svou žádost obdržel „tabulkové“ sdělení velvyslanectví České republiky v Berlíně ze dne 27. 7. 2011, z něhož vyplývá, že jeho žádost byla zamítnuta podle § 56 odst. 1 písm. i)

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (ve znění pozdějších předpisů). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 8. 8. 2011 žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza adresovanou Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Následně dne 3. 10. 2011 podal ministru vnitra a Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, návrh na opatření proti nečinnosti ve věci žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.

Na tento návrh reagovalo Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, sdělením ze dne 3. 11. 2011, že bylo vyzváno Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, k postoupení žádosti žalobce a příslušného spisového materiálu.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 10. 10. 2012 uvedl, že žalobcem podaná žádost ze dne 30. 11. 2010 byla dne 11. 2. 2011 zamítnuta, a že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců byla zřízena zákonem až ke dni 1.1.201, a proto neměla v daném případě oprávnění posuzovat soulad důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56 zákona o pobytu cizinců, a že žádost o nové posouzení byla zaslána zpět Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Následně ve svém vyjádření ze dne 25. 2. 2013 žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 23. 4. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 180e odst. 7 poslední věta zákona o pobytu cizinců Komise zřízená podle § 170a posuzuje soulad důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56.

Podle § 56 odst. 4 zákona o pobytu cizinců Ministerstvo písemně informuje cizince o důvodech neudělení dlouhodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza (§ 180e).

Z usnesení Ústavního soudu III. ÚS 1600/12 vyplývá, že ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o neudělení víza Ústavní soud konstatoval (viz usnesení sp. zn. II. ÚS 33/11, sp. zn. III. ÚS 2909/09, sp. zn. I. ÚS 394/06), že ochrana veřejných subjektivních práv se uskutečňuje za podmínek stanovených zákony, přičemž však platí, že některým veřejným subjektivním právům soudní ochrana poskytnuta není; jak soudní řád správní formou kompetenčních výluk (§ 70 soudního řádu správního), tak i zvláštní zákony identifikují

"některé úkony správního orgánu", jež jsou z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeny, a tak tomu je i v případě správního rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o neudělení víza (§ 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 31. prosince 2010, ust. § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 427/2010 Sb., účinném od 1. ledna 2011). Podle čl. 36 odst. 2 Listiny nesmí sice být z pravomoci soudu vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny, avšak o takové právo v daném případě nejde.

V nálezu ze dne 24. dubna 2012 sp. zn. Pl. ÚS 23/11 se Ústavní soud opětovně (předtím viz usnesení sp. zn. I. ÚS 394/06 a sp. zn. I. ÚS 602/03) zabýval návrhem na zrušení ustanovení § 171 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění zákona č. 427/2010 Sb., respektive na vyslovení protiústavnosti § 171 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění do 31. prosince 2010, a dospěl k závěru, že na dosud traktovaném závěru, dle něhož v případě rozhodnutí o neudělení víza nemůže dojít k zásahu do základních práv a svobod, trvá. Je tudíž v kompetenci zákonodárce toto řízení vyloučit ze soudního přezkumu, aniž by se tím dostal do rozporu s dikcí čl. 36 odst. 2 Listiny.

Počínaje dnem 1. ledna 2011 byl přezkum správních rozhodnutí o neudělení víza svěřen Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Ta sice je organizační součástí ministerstva a ministr vnitra jmenuje a odvolává předsedu a ostatní členy komise (§ 170a odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 427/2010 Sb.), ovšem její členové jsou ve svém rozhodování na ministerstvu nezávislí (odst. 9 téhož ustanovení). Nezávislost rozhodování je posílena i organizačním uspořádáním komise; ta jedná a rozhoduje v tříčlenných senátech, přičemž většina členů senátu musí být odborníci, kteří nejsou zařazeni v ministerstvu (§ 170b zákona o pobytu cizinců).

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce dne 8. 8. 2011 žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza adresovanou Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, když jeho žádost ze dne 30. 11. 2010 o udělení dlouhodobého víza byla zamítnuta velvyslanectvím České republiky v Berlíně dne 27. 7. 2011 s odkazem na ustanovení § 56 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců.

Ustanovení § 180e odst. 7 poslední věta zákona o pobytu cizinců stanoví expressis verbis, že Komise zřízená podle § 170a posuzuje soulad důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56. V inkriminované věci je nesporné, že žalobce podal dne 8. 8. 2011 žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza adresovanou Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. V inkriminované věci je dále nesporné, že podle § 180e odst. 7 poslední věta zákona o pobytu cizinců je Komise k posouzení souladu důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56

příslušná. Ze správního spisu, jakož i vyjádření žalovaného správního orgánu, vyplývá, že o žádosti žalobce ze dne 8. 8. 2011 dosud nebylo rozhodnuto.

Městský soud v Praze postupoval v souladu s § 81 odst. 2 soudního řádu správního, neboť seznal, že je návrh důvodný, a proto uložil správnímu orgánu povinnost vydat v inkriminované věci rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom jeden úkon podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. účast při jednání a 3.100 Kč a 1x režijní paušál a 300 Kč, tedy celkem 11.922 Kč včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. dubna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení: Simona Štěpinová